

<p>EU</p> 	<p>Eksempel på indflydelse: Nitratdirektivet fra 1991 beskytter både grundvand og kystvande m.m. mod forurening med nitrat fra især landbrugsjorde og spildevand. Vandmiljøplan II fra 1998 blev vedtaget, fordi DK frygtede at blive indklaget for EU-domstolen, hvor Holland havde fået en stor bøde for ikke at overholde direktivet.</p> <p>Habitatdirektivet fra 1992 beskytter truede planter, dyr og levesteder. På det marine område er det havpattedyr og en række specifikke habitater fx mudderbanker.</p> <p>Braklægningsordningen, som blev besluttet i 1992. Ordningen kompenserer for braklægning af jord med høj udvaskning af kvælstof. Ordningen fik som bivirkning en klar og tydelig miljømæssig indflydelse. Ordningen blev skrottet i 2008.</p> <p>Mht. vandmiljø er EU's vigtigste redskab vandrammedirektivet fra 2000. Formålet er at beskytte vandressourcerne og forhindre forurening. Direktivet indeholder en række miljømål, hvor alle ferskvande og kystvande skal have en god økologisk tilstand, som medlemslandene skal nå senest 2027.</p> <p>EU's direktiver er implementeret i den danske Miljømålslov fra 2003 og senest revideret i 2017.</p> <p>Dertil kommer EU's Havstrategidirektiv fra 2008, implementeret i DK's Havstrategi fra 2010, som omhandler beskyttelse af de åbne farvande, men først vil være operativ i 2020.</p> <p>De kommende 5 år skal Parlamentet tage stilling til direktiver, som skal sikre vandkvaliteten for borgere i EU. Blandt andet er drikkevandsdirektiv, byspildevandsdirektiv, den fælles landbrugspolitik til forhandling.</p>
<p>Staten</p>	<p>Forestår vandmiljøplaner og finansierer bl.a. etablering af vådområder til forbedring af vandkvaliteten, idet områderne "æder" kvælstof i det udsivende vand. I de senere år er "landbrugspakken" og L111 om udvidelse af havbrug vedtaget, som klart vil forringe havmiljøet. Staten vil kunne begrænse muslingeskrab ad politisk vej.</p>
<p>Kommunen</p>	<p>Finder placering og mulig etablering af vådområder til forbedring af vandkvaliteten, Finansiering et problem. Forestår spildevandsrensningen jvf samarbejde med Holbæk.</p>
<p>Landbruget</p>	<p>Kan med vinterafgrøder og jordforbedring modvirke udvaskning. Kan undlade kemisk gødning, der lettere ender i vandet. Kan indgå alliancer med f.eks. Danmarks Naturfredningsforening om udlægning af jord til vild natur.</p>
<p>Industrien</p>	
<p>Foreninger</p>	<p>Kan lægge pres på forskellige politiske instanser.</p>
<p>Private</p>	<p>Kan via forbrugsmønstre påvirke landbruget.</p>

Teaser til deling på sociale medier: <https://youtu.be/I250UGCuLNY>

Grundig forklaring på video: <https://youtu.be/dJ7r8vsyXwA>

Som forlængelse til ovenstående ligger Gunnis oplæg om Isefjordens miljø,

Desuden kan I selv gå ind på følgende link gylle.dk, "nye medlemmer i Europa Parlamentet....."herunder et link til DanskVand og muslingeskrab.dk, "Isefjorden har det skidt"

Gunni Ærtebjergs tekst:

Isefjordens miljø

Isefjorden har et relativt lille afstrømningsopland sammenlignet med andre danske fjorde, men opfylder alligevel ikke WRD (EU's Vandrammedirektiv, Miljømålsloven) pga. for stor belastning med især N (kvælstof).

Det største problem er afstrømning af N fra landbrugsarealer, især i Lammefjorden fra de inddæmmede arealer, hvor drænvand ledes til kanalerne og pumpes ud i fjorden uden mulighed for fjernelse af N undervejs ved gennemsvivning af vådområder.

Før VMP I (Vandmiljøplan 1) var fladvandet langs kysterne dækket af en tyk måtte af trådformede grønalger, som havde kvælt alt blæretangen, og på dybere vand var ålegræsset skygget væk af stor opblomstring af planktonalger i vandet.

Efter VMP I og II var udledningen af N og P (fosfor) omkring 2000 ca. halveret for N og reduceret med ca. 80% for P. De trådformede grønalger forsvandt helt, blæretangen kom tilbage på det lave vand, og ålegræsset bredte sig ud på dybere vand. De næste 10 år fortsatte den positive udvikling, og der blev flere fisk af forskellige arter at fange.

Men siden 2010 er N-belastningen igen stigende, først pga. ophævelsen af braklægningsordningen 2008, hvor marginaljorder med forhøjet udvaskning af N igen kom under dyrkning. Senere pga. Landbrugspakken fra 2016, hvor randzonerne langs vandløb blev fjernet, reduceret krav om vinterafgrøder og tilladelse til 10% højere N-gødsning.

Dette har været stærkt medvirkende til, at alt ålegræsset sidste år under den varme sommer døde i hele Lammefjorden, og at der i foråret forekom en exceptionel opblomstring af trådformede grønalger på det lave vand i hele Isefjorden. Begge dele er dog i høj grad også fremelsket af de vejrmæssige forhold med hhv. ekstrem varm sommer sidste år og ekstrem stor nedbør og afstrømning i marts i år, men forstærket af belastningen.

Et andet problem for Lammefjorden er, at fx sommerhusloakeringen nord for Sidinge Fjord medførte, at mere N blev udledt, da Abildøre renseanlæg ikke fungerede og udledte dobbelt så meget N, som det burde. Det er nu under udbygning. Men der udledes store mængder rensset spildevand til Lammefjorden, til Sidinge Fjord fra Abildøre og Vig renseanlæg, og til Lammefjorden fra Fårevejle renseanlæg, der samler spildevand fra hele den sydlige del af Odsherred Kommune.

Selvom spildevandsrensningen overholder alle krav, er det en stor belastning med N og P til de mest følsomme recipienter i kommunen, nemlig fjordene.

En helt tredje faktor, som kommunen ikke har indflydelse på, er muslingeskrab, som er stærkt medvirkende til at holde Isefjorden i en dårlig økologisk tilstand. Et muslingeskrab svarer til, at bunden har været udsat for et kraftigt iltsvind og hovedparten af bunddyrene forsvinder og mangler i den økologiske balance i økosystemet.

For at forbedre forholdene i Isefjorden skal N-forbruget i landbruget reduceres, og der skal etableres vådområder til fjernelse af N fra afstrømning og dræn. Det mest kost-effektive N-fjernelse vådområde for hele Isefjorden ved Audebo Dæmning blev for år tilbage skrottet pga. modstand fra enkelte lodsejere. Nu er der i stedet etableret et stor område inderst i Isefjorden ved Tempelkrogen.

I kommunen er der etableret et fint område ved Vig til opfangning af N fra baglandet, inden det når kanalerne omkring Sidinge Fjord, men batter i den større sammenhæng ikke meget.

Af kommuneplanforslaget 2017 fremgår, at der i kommunen er udpeget i alt ca. 1.903 ha lavbundsarealer potentielt egnede til vådområder, heraf 8 hovedområder: Trundholm Mose, enge ved Hov vig/Nakke, inderste del af Sidinge Fjord, ydre Sidinge Fjord, Klint Sø, arealer ved Dragsholm Slot/Lillesøløbet, arealer ved Søkanalen på Lammefjorden samt den yderste del af Lammefjorden. Desuden nævnes spredte arealer omkring Nordkanalen i Fårevejle Kirkeby,

engarealer omkring Bjergesø Tangmose og et større område på Lammefjorden mellem Vejleby og Svinninge.

Lavbundsarealerne ligger overvejende i de særligt følsomme landbrugsområder, og de stemmer desuden godt overens med de arealer, som vurderes at blive oversvømmet i forbindelse med klimaudviklingen.

Det er glædeligt, at kommunen har fokus på alle disse arealer potentielt egnede til vådområder, og vi opfordrer til, at kommunen udnytter enhver mulighed for at realisere vådgørelsen i så mange af områderne som muligt, især på dyrkningsjorde i de særligt følsomme områder for fjernelse af kvælstofkilder til kystområderne.